הלכה · משנה תורה · מפרשים · יד איתן · ספר אהבה

יד איתן על משנה תורה, הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה

רבי אברהם משכיל לאיתן

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יד איתן על משנה תורה, הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה

רבי אברהם משכיל לאיתן

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יד-איתן-על-משנה-תורה-הלכות-תפילין-ומזוזה-וספר-תורה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה יא 4
הלכה יג 4
פרק ו 4
הלכה ט 4
פרק ז 4
הלכה א 4
פרק י 5
הלכה ד 5

פרק א

הלכה יא

ומזוזה א"צ העבדה לשמה. יצא זה לרבינו מדתניא במנחות (מ"ב) דספרים ומזוזות ניקחים מכל אדם ופירש"י דליכא בהו עיבוד לשמן וההיא דספרים מוקי בשאר ספרים דס"ת בעי עיבוד לשמה, ועיי"ש בתוס'. ונראה דמכאן יצא ג"כ לרבינו מ"ש בה' מגילה דא"צ עיבוד לשמה דהויא בכלל ספרים:

הלכה יג

ס"ת תו"מ שכתבן כותי או י"מ או מסור כו' פסולין. כתב בכס"מ די"מ היינו לכל התורה דאי לדבר אחד מיפסיל מאי אירי דתני מסור אפילו מומר לעבירה שאינה חמורה כל כך פסול. וא"מ די"ל דמש"ה תני מסור משום דלא כתיב באורייתא וכמ"ש הוא עצמו בב"י בא"ח סי' ל"ט ע"ש. ועי"ל דאפילו נימא דבמומר לדבר אחד עכ"פ להכעיס מיפסל וכמ"ש שם בב"י אפ"ה איצטריך למיתני מסור דהא לא דמי דמומר לד"א לא הוי עד שהוחזק באותה עבירה ורגיל בה כמ"ש רבינו בפ"ג מה' תשובה וכ"מ בפ"ד משחיטה ופ"ג מה' מעה"ק, ואילו מסור מיפסל בפעם אחד כמ"ש הפמ"ג ביו"ד סי' ב', ואי לא הוה תני מסור בהדיא הו"א דדינו כמומר:

פרק ו

הלכה ט

בית שבספינה פטור מן המזוזה. הכס"מ לא הראה מקורו. ונראה שיצא לרבינו מהירושלמי דמגילה הובא בראש' ה' תפילין דאיתא התם תפילין קודמין למזוזה שכן נוהגין במפרשי ימים והולכי מדבריות. ואי איתא דבית שבספינה חייבת במזוזה הרי מזוזה ג"כ נוהגת במפרשי ימים. ועוד סעד לרבינו מדאיתא באהלות והובא בירושלמי עירובין וסוכה דאינו מביא את הטומאה דלא חשיב אוהל:

פרק ז

הלכה א

שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה כלומר כתבו לכם תורה שיש בה שירה זו לפי שאין כותבין את התורה פרשיות פרשיות. וקשה הא חומשין כותבין ודילמא חומשין קאמר ותורה כולה מנ"ל. ועוד דלמ"ד בגיטין (ס') דמותר לכתוב את התורה פרשיות מאי איכא למימר. ולכאורה נ"ל דאסיפא דקרא סמיך שנאמר למען תהיה לי השירה הזאת

לעד בבני ישראל פי' שילמדו כל התורה ואם לא יכתבו כל התורה עמה איך תהיה לעד שעל כל הכתוב בתורה נאמרה. וכה"ג אמר בפ"ד דנדרים (ל"ח) גבי הא דאמר ריב"ח לא ניתנה תורה אלא למשה ולזרעו ופריך מקרא דועתה כתבו לכם את השירה הזאת ומשני שירה לחודה ופריך מלמען תהיה לי השירה הזאת לעד בבנ"י דמשמע כל התורה וה"נ אסיפא סמיך. ומיהו לפמ"ש הרא"ש שם אינה ראיה. וי"ל דקושטא דתליא בפלוגתא דאיתא בשבת (קל"ח) גבי עתידה תורה שתשתכח מישראל דס"ל דלא קרינן לא תשכח רק אשירה וע"ש במהרש"א. עוד י"ל דס"ל לרבינו דמה"ת ספרים נכתבים בכל לשון וכמ"ש הט"א לרשב"ג במגילה דקיי"ל כותיה וס"ל דיוצא לדידיה גם כתיבת ס"ת בזה ודלא כמ"ש הט"א שם. וכה"ג כתב הט"א שם למ"ד דכותבין מגילה להתלמד דאינו אלא בלה"ק. והשתא דייק שפיר דכתבו השירה היינו כל התורה דמשמע בכל לשון וחומשים אסור כנ"ל:

פרק י

הלכה ד

והלוחות שכותבין בהן לתינוק להתלמד אין בהן קדושה. וצ"ע דא"כ אמאי מטמאין הידים כמ"ש רבינו פ"ט מה' אה"ט: